

Svědectví: 28. Ateismus a agnosticismus poslední ve skříni

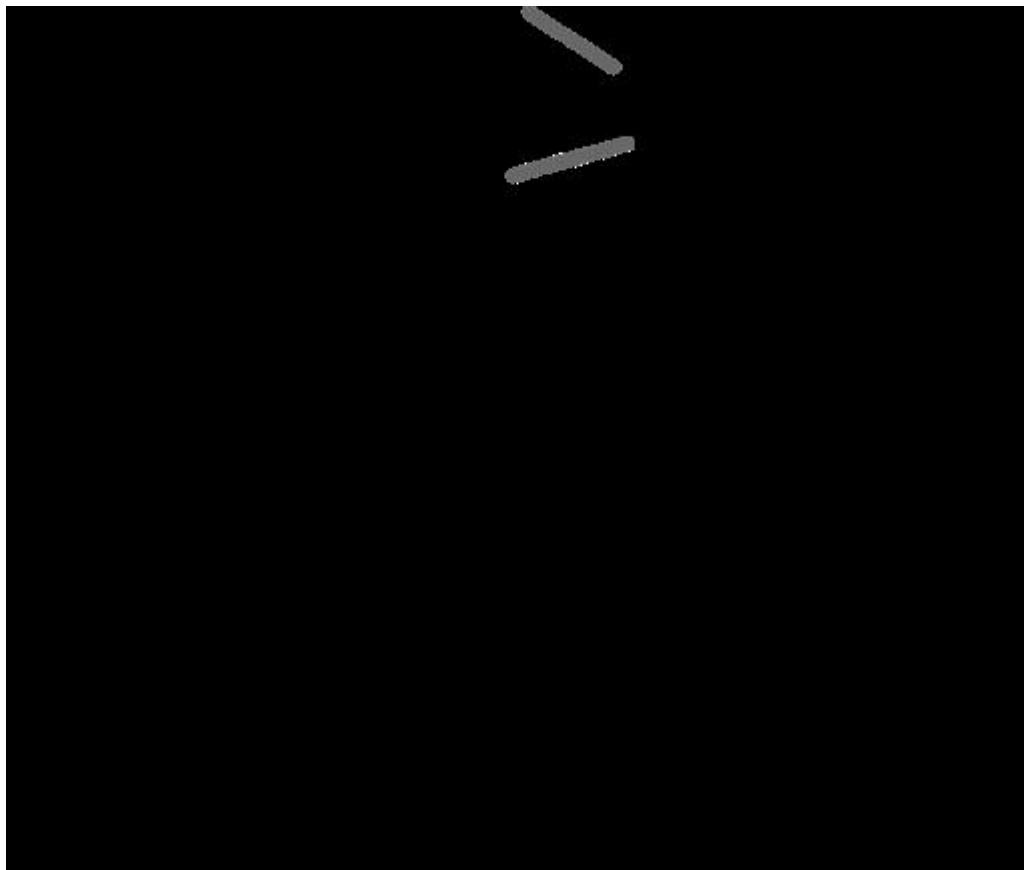
Byl jsem baptistickým kazatelem, který pomalu ztrácel svou víru. Odešel jsem z kazatelské služby a vydal se na svou druhou kariéru v oblasti prodeje technologií. Část kritiky namířená na nevěřící pochází z podezření, že ti, kdo nevěří v Boha, nemohou věřit v nic jiného, v něco morálního nebo jiného.

Svědectví

Ateismus a agnosticismus poslední ve skříni

V roce 1996 vydal John Updike svůj 17. román *V kráse lilií*, příběh o presbyteriánském kazateli Clarence Wilmotovi, který ztratí víru, opustí službu a stane se prodávčem encyklopedií.

V tomto podivném případě umění napodobujícího život vyprávěl Updike můj příběh.

Byl jsem baptistickým služebním, který pomalu ztrácel svou víru. Téhož roku jsem odešel z kazatelské služby a vydal se na svou druhou kariéru v oblasti prodeje technologií.

Zatímco Updike zachytil můj bolestný, ale osvobozující pohyb od křesťanství k agnosticismu, nedokázal vyličít stigma a stereotypy spojené s tím, že jsem agnostik nebo ateista.

Někteří přirovnávají ateismus k něčemu, co je nemorální a dokonce amorální.

Část kritiky namířená na nevěřící pochází z podezření, že ti, kdo nevěří v Boha, nemohou věřit v nic jiného, v něco morálního nebo jiného.

Před několika lety mi jeden spolupracovník, když se dozvěděl o mém agnosticismu, řekl: "Takže prostě věříš a děláš, co chceš?" To, že se on zapletl do několika mimomanželských poměrů, bylo pro mého pokryteckého kolegu asi bezvýznamné, ale ne pro mě.

Názor, že si ateisté a agnostici „dělají cokoli, co chtějí“, není neobvyklý; je však žalostně a bezohledně ignorantský.

Komik a ateista Penn Jillette říká, že se ho často ptají: "Žiješ bez Boha, co ti brání znásilnit, co chceš?" Jilletteova odpověď? "Znásilňuji, co chci, a to, co chci, je nula."

Zesnulý Christopher Hitchens měl stálé výzvy, aby pojmenoval nějakou morální věc, která byla učiněna ve jménu náboženství, a kterou neudělal ateista.

Morálka nemá svůj jediným původ v náboženství a nemorální osoby lze nalézt v kostelních lavicích i ve vězeních.

Bývalý člen mého druhého sboru, diakon v baptistickém sboru pro celé město, zavraždil sekerou svou manželku a tchyni, protože věřil, že mu to Bůh nařídil. Díky bohu, že nebyl ateista!

Právě kvůli těmto náboženským předsudkům a stereotypům mnoho agnostiků a ateistů nediskutuje o svých světonázorech na veřejnosti nebo dokonce ani v soukromí, a pokud ano, nemusí nutně říkat pravdu.

Timur Kuran v knize *Private Truths, Public Lies: The Social Consequences of Preference Falsification* (Soukromé pravdy, veřejné lži: Sociální důsledky falšování preferencí) tvrdí, že sociální tlaky mohou lidi přimět říkat, že chtějí věřit a věří něčemu, čemu ve skutečnosti nechťejí věřit nebo nevěří.

Kuran tomu říká „falšování preferencí“, jev, ke kterému dochází, když učiníte nepřesné veřejné prohlášení o svých skutečných preferencích nebo přesvědčeních.

“Některá kritika namířená na nevěřící pochází z podezření, že ti, kdo nevěří v Boha, nemohou věřit v nic jiného, morálního nebo jiného.”

Stejně sociální tlaky donutily mnoho LGBTQ osob zůstat „ve skříni“ ze strachu z odsouzení (často ze strany náboženské pravice), odmítnutí rodinou a v případě Matthewa Sheparda z mučení a smrti.

Rozhodnutí Nejvyššího soudu z roku 2015 legalizovat manželství osob stejného pohlaví však dalo některým LGBTQ osobám odvahu vyjít ze skříně a potvrdit svou skutečnou sexuální identitu.

I když my jako země a společnost máme v otázce práv LGBTQ „ujet míle a míle, než usneme“, za posledních několik let jsme přesto udělali měřitelné kroky.

Totěž nelze říci o pohledu našeho národa a společnosti na ateisty a agnostiky. Navzdory tomu, že Obamova administrativa schválila v roce 2016 Mezinárodní zákon o svobodě náboženského vyznání, mnoho Američanů stále nechce, aby ateisté učili jejich děti nebo si je vzali.

Podle průzkumů by dali přednost prezidentovi, který by byl žena, gay, mormon nebo muslim před ateistou v Bílém domě.

Jistě, žádná skříň, ani LGBTQ, ani ateistů, nikdy nebyla zamčená. Volba vyjít z obou skříní je svobodná a hluboce osobní. Ale pokud je LGBTQ skříň z velké části prázdná, agnostická skříň zůstává plná a na každého, kdo se ji rozhodne opustit, čeká stigma a skvrna hanby.

Minulý rok jsem napsal knihu, ve které pojednávám o své cestě od kazatele k agnostikovi a kritizuji populární náboženské pojmy jako „*všechno se děje z nějakého důvodu*“.

Mám přátele, kteří recenzovali mou knihu online, z nichž někteří maskovali svá jména pod přezdívkou, aby se vyhnuli jejich spojení s kontroverzním tématem a agnostickým autorem.

Sním o dni, kdy bude ateistická skříň prázdná. Kdy intelektuální normou bude epistemická pokora a odlehlý dogmatismus. Představuji si svět, kde důkazní břemeno pro neviditelnou nejvyšší bytost nese věřící, nikoli skeptik.

Do té doby doufám, že mihotavý plamen mé vlastní náboženské cesty bude majákem odvahy a naděje pro ty, kteří jsou zavřeni v této poslední skříni.

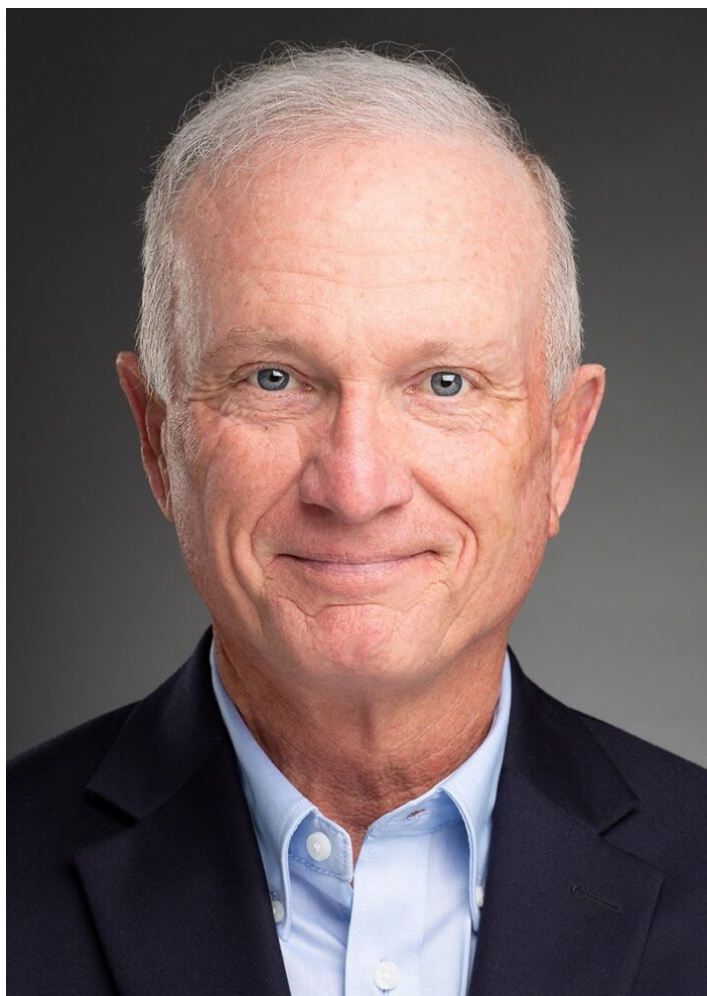
DAVID RAMSEY

[Baptist News Global](#)

Související článek autora:

[Úvahy o pohřbu mé matky: Srdce má důvody věřit](#)

David Ramsey

David Ramsey

David Ramsey byl 10 let baptistickým kazatelem a sloužil jako starší kazatel ve dvou sborech ve Virginii. Získal bakalářský titul na Wake Forest University a magisterský titul z bohosloví na Duke University Divinity School. Byl také členem náboženství a rozvoje vedení na Princetonském teologickém semináři.

-tep-

Článek vyjadřuje výhradně názory autora.

Můžete také navštívit naši facebookovou stránku [Baptisté - Síť víry](#) nebo facebookovou skupinu [Zpravodaj Baptisté - Síť víry](#)